

En sådan lav prisfastsættelse kan foretages fordelagtigt i forbindelse med alle personalegoder, hvor der opkræves betaling. Eksempler fra blandt andet andre lande viser imidlertid, at ordningen med en lav prisfastsættelse også anvendes i visse andre situationer, f.eks. udlejning af investeringsgoder som lystfartøjer og biler, salg af brugt edb-udstyr m.v. og i byggesektoren, hvor et byggeselskab (A) med fuld fradragsret opfører ejendomme til kunstig lav pris og dermed nedsat momsbetaling for et selskab (B) – der ejes af virksomhed A – og som sælger ejendommene momsfrit.

For at undgå dette foreslås det, at der bruges en mulighed i Rådets direktiv 2006/69/EF om, at afgiftsgrundlaget i sådanne tilfælde, hvor salgsprisen er under indkøbs- eller fremstillingsprisen, kan fastsættes til normalværdien, jf. den foreslåede § 29, stk. 1 og 2.

I for eksempel detailhandlen er det ofte tilfældet, at ansatte får en særlig rabat, når de køber virksomhedens varer. Så længe prisen, efter at den særlige rabat er fratrukket, er over indkøbsprisen for varen, vil momsgrundlaget fortsat være den faktisk betalte pris. Kun i tilfælde, hvor den faktisk betalte pris er under købsprisen, vil forslaget betyde, at momsen skal beregnes af varens normalværdi.

I ovennævnte tilfælde, hvor modtageren af ydelsen/varen ikke har fuld fradragsret, foreslås reglen om forhøjet afgiftsgrundlag at være objektiv og gælde i alle tilfælde, jf. den foreslåede § 29, stk. 1.

Der kan også være mere sjældne tilfælde, hvor en leverance mellem interesseforbundne parter sættes kunstigt lavt, når leverandøren ikke har fuld fradragsret, og leverancen er omfattet af en momsfritagelse, eller prisen fastsættes højere end normalværdien, i tilfælde, hvor leverandøren ikke har fuld fradragsret. Som eksempel på det første kan være en virksomhed, der leverer både en momspligtig vare og momsfri ydelse og derfor ikke har fuld fradragsret. Sælges ydelserne for eksempel samlet i en pakke til en virksomhed med fuld fradragsret, kan det være en fordel for sælger at prisfastsætte den momspligtige vare højt og den momsfri ydelse lavt. Resultatet vil nemlig være, at den momsfri omsætning gøres lav, og derved får virksomheden en højere delvis fradragsret. Da køberen har fuld fradragsret for sin købsmoms interesserer denne sig kun for pakkens samlede indkøbspris. Et eksempel på overpris kan være en virksomhed på halvårsafregning, der sælger en vare til overpris til en forbunden virksomhed, som er på månedsafregning. Købervirksomheden vil opnå fradrag for/tilbagebetaling af den betalte købsmoms til sælgervirksomheden, før sælgervirksomheden skal indbetale momsen til staten.

Samlet opnår de to virksomheder hermed en likviditetsgevinst.

Det foreslås derfor, at der i § 29, stk. 2, indsættes en regel om, at SKAT i sådanne sjældnere tilfælde kan påbyde, at afgiftstilsvaret er normalværdien. En sådan løsning vil være målrettet situationer, hvor det konstateres, at der med henblik på »moms- eller likviditetsbesparelse« fastsættes en kunstig pris.

Det foreslås endvidere, at i alle tilfælde, hvor momsen efter § 29 skal fastsættes anderledes end den faktiske salgspris, skal afgiftsgrundlaget være normalværdien, dog uden den sædvanlige avance i tilfælde af, at afgiftsgrundlaget baseres på indkøbs- eller fremstillingsprisen. For kantiners vedkommende vil dette betyde, at afgiftsgrundlaget skal opgøres på baggrund af indkøbene til kantinedriften samt lønninger. Vedrørende beskrivelse af afgiftsgrundlaget henvises til i øvrigt til bemærkningerne til nr. 5.

Endelig foreslås, at momssystemdirektivets definition af interesseforbundne parter (direktivets artikel 80) indsættes i momsloven som § 29, stk. 3. Interesseforbundne parter er leverandører og modtagere mellem hvem, der findes personlige, ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger samt ejendomsretlige, finansielle eller retlige bindinger eller andre nære bindinger. Nære bindinger omfatter også forholdet mellem en arbejdsgiver og arbejdstager, eller personer der er knyttet til arbejdstagerne.

Forslagets § 29, stk. 4, svarer til den gældende § 29, stk. 2.

Til nr. 8

Det foreslås, at momslovens definition af punktavgiftspligtige varer tilpasses momssystemdirektivet (EC/112/2006), som erstatter 6. momsdirektiv (67/377/EF) og skal være gennemført den 1. januar 2008. I definitionen fastsættes udtrykkeligt, at den ikke omfatter gas, der leveres gennem distributionssystemet for naturgas, eller elektricitet. Ændringen har ingen praktisk betydning.

Til nr. 9

De foreslåede nye nr. 7–9 i lovens § 34, stk. 1, vedrører afgiftsfri levering af varer og ydelser til skibe. Bortset fra en præcisering i nr. 9, svarer disse bestemmelser til de regler vedrørende skibe, der er i den gældende lovs § 34, stk. 1, nr. 7-9 og 16.

I gældende § 34, stk. 1, nr. 16 står, at »levering af proviant og andre fornødenheder til skibe.« er fritaget for afgift. Den danske sprogversion af momssystemdirektivet som afspejler den danske momslovs ordlyd, svarer imidlertid ikke til ordlyden i den franske og en-